

Præjudicielt spørgsmål

Er et holdingselskab, der er hjemmehørende i Portugal og omfattet af bestemmelserne i lovdekret nr. 495/88 af 30. december 1988, som alene har til formål at forvalte kapitalandele i andre selskaber som en indirekte form for udøvelse af økonomisk virksomhed, og som i denne forbindelse erhverver og varigt besidder disse andele, der generelt udgør mindst 10 % af selskabskapitalen i de pågældende selskaber, som hverken udøver virksomhed i forsikringsbranchen eller i den finansielle sektor, omfattet af begrebet »finansieringsinstitut« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, nr. 22), i direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾ og i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26.6.2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT 2013, L 176, s. 338).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26.6.2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT 2013, L 176, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgien) den 13. april 2022 — VITOL SA mod Belgische Staat

(Sag C-268/22)

(2022/C 318/30)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VITOL SA

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Er gennemførelsesforordning nr. 1194/2013 ⁽¹⁾, som ændret ved forordning nr. 2017/1578 ⁽²⁾, i strid med grundforordning nr. 1225/2009 ⁽³⁾, blandt andet fordi

- det ikke er blevet godtgjort, at betingelserne var opfyldt for — inden for rammerne af beregningen af normalværdien for det tilsvarende produkt — i henhold til reglen i grundforordningens artikel 2, stk. 5, at kunne afvige fra de med fremstilling og salg af dette produkt forbundne omkostninger, således som de var angivet i optegnelserne fra de undersøgte argentinske producenter/eksportører,
- følgerne for importen med urette er blevet bedømt kumulativt i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, og det således ikke er blevet tilstrækkeligt godtgjort, at der var tale om dumpingimport, som har forvoldt skade som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7,
- og der således ikke er tale om dumping, og der derfor ikke kunne pålægges antidumpingtold som omhandlet i grundforordningens artikel 1?

⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19.11.2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT 2013, L 315, s. 2).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1578 af 18.9.2017 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT 2017, L 239, s. 9).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51).
